

Fiind Eminescu

Costel Zăgan

Fiind poet tăceri cureieram
și mă opream ades lângă cuvânt
și tâmpla mi-o apropiam
la blânda batere de vânt

Și mă opream ades lângă cuvânt
ca să-l aud cum crește ca și iarba
de-și risipea mireasma teiul sfânt
părea că totuși nu trăiesc degeaba

Ca să-l aud cum crește ca și iarba
eu tâmpla mi-o apropiam
lumina lunii o căram cu roaba
fiind poet tăceri cutreieram

Și mă opream ades lângă cuvânt
iluminat de teiul vechi și sfânt

Costel Zăgan, Cezeisme, 2008